

Sygn. akt II Cz 566/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt - spr.

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od rozstrzygnięcia o kosztach zawartych w punktach II i IV postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt I C 2372/14

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od powódki M. M. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym .**

SSO Marian Raszewski SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim na skutek cofnięcia pozwu umorzył postępowanie w sprawie z powództwa M. M. przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę. Sąd Rejonowy rozstrzygnął również o kosztach postępowania, obciążając nimi powódkę w całości, a także przyznając biegłemu wynagrodzenie w kwocie 246 zł.

W uzasadnieniu wskazano, że strona cofająca powództwo traktowana jest jak przegrywająca sprawę, stąd z uwagi na zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. kosztami postępowania należało obciążyć w całości powódkę. Sąd I instancji nie znalazł podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 k.p.c.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w zakresie punktu II i IV postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim złożyła powódka domagając się jego zmiany przez nieobciążanie M. M. kosztami procesu i przyznania kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie przepisów

postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez dowolną ocenę dowodów na także naruszenie art. 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu wskazano, iż powódka nie dysponuje specjalistyczną wiedzą medyczną, stąd nie miała możliwości wcześniejszego niewątpliwego ustalenia czy istnieją podstawy odpowiedzialności pozwanego w niniejszej sprawie. Dopiero interdyscyplinarna opinia biegłych sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania pozwoliła na ocenę niniejszej sprawy pod kątem wystąpienia przesłanek odpowiedzialności ubezpieczającego. Skarżąca zauważyła również, że nie miała zamiaru przedłużania postępowania i generowania dalszych kosztów postępowania stąd po zapoznaniu się z opinią biegłych cofnęła powództwo.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu podkreślenia wymaga, iż strona cofająca pozew, która chce uniknąć obciążenia jej kosztami postępowania zobowiązana jest wykazać, że cofnięcie wynikało z zaspokojenia przez przeciwnika w postępowaniu jej interesów, oraz że wniesienie pozwu było niezbędne do dochodzenia praw powoda. Sąd Okręgowy podziela przy tym stanowisko Sądu Rejonowego, iż odstępstwo od zasady wynikającej z art. 203 § 2 k.p.c., że to powód cofający pozew ponosi koszty procesu, może przybrać formę rozstrzygnięcia właściwego dla art. 102 k.p.c. Zastosowanie art. 102 k.p.c. wymaga jednak w każdym przypadku ustalenia i wskazania, że istnieje szczególnie, tj. wyjątkowa podstawa uzasadniająca odstępstwo od reguły określonej w art. 98 § 1 k.p.c.

W tym miejscu odnosząc się do zarzutów zażalenia wskazania wymaga, iż dla oceny, czy strona przegrała sprawę, obojętne jest, czy ponosi ona winę za prowadzenie procesu. Sam fakt, że sprawę przegrała, choćby nawet tylko formalnie, kwalifikuje ją, jako stronę przegrywającą, obowiązującą do zwrotu kosztów przeciwnikowi. Już z tej przyczyny błędne przekonanie skarżącej o konieczności wytoczenia powództwa i odpowiedzialności pozwanego nie uzasadnia stosowania art. 102 k.p.c. gdyż nie mieści się w kategorii szczególnego wypadku objętego dyspozycją tego przepisu.

Podkreślenia wymaga, iż rozstrzygnięcie o kosztach sądowych na podstawie art. 102 k.p.c. ma charakter jedynie wyjątkowy i może mieć miejsce w sytuacji spełnienia przesłanki szczególnego wypadku, którego zaistnienia strona powodowa nie wykazała w niniejszej sprawie. Także powołana w zażaleniu okoliczność, iż powódka nie posiadała wiedzy medycznej aby móc ocenić zasadność swojego żądania nie stanowi szczególnego wypadku w rozumieniu art. 102 k.p.c. Rolą powoda jest bowiem ocena zasadności wytoczenia powództwa przy czym nie ulega żadnej wątpliwości, iż wnosząc pozew strona powodowa musi liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów postępowania.

Wskazać nadto trzeba, że stosowanie art. 102 k.p.c. opiera się na dyskrecjonalnej władzy sędziego i zasadniczo uwzględnia poczucie sprawiedliwości i zasady słuszności.

Z tej przyczyny kontrola instancyjna zastosowania, czy też odmowy zastosowania tego przepisu może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu, tylko w sytuacji gdy dokonana przez Sąd I instancji ocena okaże się oczywiście dowolna (tak słusznie SN

np. w postanowieniach: z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 103/12, publ. LEX nr 1341712;

z dnia 29 listopada 2012 r., V CZ 58/12, publ. LEX nr 1289063; z dnia 10 października

2012 r., I CZ 66/12, publ. LEX nr 1232749; z dnia 5 października 2012 r., IV CZ 63/12, publ. LEX nr 1232814).

W niniejszej sprawie Sąd I instancji dokonał szczegółowej i wnikliwej analizy w zakresie braku podstaw do zastosowania przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania

art. 102 k.p.c. Nie sposób przyjąć, iż ocena ta posiada znamiona dowolności, czy też, że jest rażąco niesprawiedliwa. Skarżąca w swych zarzutach i uzasadnieniu zażalenia zupełnie pomija wyjątkowość regulacji zawartej w art. 102 k.p.c. i podnoszone wielokrotnie w literaturze oraz doktrynie jednolite stanowisko o konieczności ścisłej wykładni tego przepisu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności nie sposób uznać za uzasadniony zarzut zażalenia, iż podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w niniejszej sprawie powinien stanowić art. 102 k.p.c. skoro nie została spełniona przesłanka szczególnie uzasadnionego wypadku, przewidzianego w dyspozycji tego przepisu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

SSO Marian Raszewski SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski